

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/48/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8809010135
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8809010135.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Havírovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. júna 2015 vo Vranove nad Topľou

rozhodol:

Q. Y. Y., J.. X.XX.XXXX I. K., Y. G. U. J. I. XXX, Q.. K., K. G. N., K. E. XX, K., J.,
sa uznáva za vinného, že

v období od 1.8.2008 doposiaľ na rôznych miestach si ako zákonný otec mal. O. Y., J.. XX.X.XXXX, S.. N. Y., J.. X.X.XXXX M. S.. N. Y., J.. X.X.XXXX, voči týmto úmyselne neplnil vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine tým, že si sám nehľadal zamestnanie, aby si tak mohol svoju vyživovaciu povinnosť riadne plniť a z brigádnických práce mal príjem, kde si mohol vyživovaciu povinnosť plniť a v Ústave na výkon väzby si vyživovaciu povinnosť nenahlásil a o pracovné zaradenie nežiadal a to aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 7P 151/2008 zo dňa 29.7.2008, právoplatným toho istého dňa, bol zaviazaný prispievať na výživu na svoje mal. deti sumou 66,38 eur (2.000,- Sk) na každé z nich mesačne k rukám matky detí L. Y., J.. XX.X.XXXX, pričom rozhodnutím Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 9C 37/2009-56 zo dňa 26.10.2009, právoplatným dňa 6.11.2009, bolo výživné na každé z vyššie uvedených mal. detí znížené na sumu 25,40 eur mesačne a následne rozhodnutím Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 8P 78/2013-54 zo dňa 4.7.2013, právoplatným dňa 7.8.2013, zvýšené na každé mal. dieťa zo sumy 25,40 eur mesačne na sumu 40 eur mesačne, čím dlhuje na výživnom sumu najmenej 325,75 eur (9.814,-Sk),

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 a ods. 3 písm. b) Trestného zákona,
z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona pri zistení neexistencie poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona ani priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona v spojení s § 54 Trestného zákona na trest povinnej práce vo výmere 300 (tristo) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona trest povinnej práce je obžalovaný povinný vykonať najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. d) ukladá obžalovanému primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu trestu povinnej

práce zameškané výživné poškodenej - L. Y., J. XX.X.XXXX I. I. J. Y., Y. G. N. K., I. W. XXX/XX, Q. I. J. Y. vo výške 325,75 eur (slovom tristodvadsaťpäť eur a sedemdesiatpäť eurocentov).

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému Y. Y. urobiť vyhlásenie podľa ust. § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na otázky súdu podľa § 333 ods. 3 písm. c) - g) Trestného poriadku odpovedal obžalovaný kladne a na otázku podľa § 333 ods. 3 písm. h) Trestného poriadku, či sa dobrovoľne z vlastnej vôle priznáva k spáchaniu žalovaného skutku, odpovedal záporne. Z uvedeného dôvodu súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného neprijal.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej Y. ako aj oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný Y. Y. na hlavnom pojednávaní dňa 19.2.2015 uviedol, že dňa 14.1.2008 opustil spoločnú domácnosť s poškodenou a ich troja maloletými deťmi a odišiel za prácou do Bratislavy, pričom bol zamestnaný u rôznych zamestnávateľov v Bratislave, Martine, kde pracoval brigádnicky. Dňa 12.1.2009 bol vzatý do väzby v súvislosti s ublížením na zdraví mal. dcéry a väzbu vykonával až do svojho prepustenia z nej dňa 13.5.2009. Po prepustení z väzby nebol zamestnaný, následne odišiel za prácou do Belgicka, v ktorom mu nebola vyplácaná mzda, ale bolo mu len poskytované jedlo. Z Belgicka sa následne vrátil naspäť na územie Slovenskej republiky niekedy v júni 2010. V období od júna 2010 do 02.05.2012 obžalovaný pracoval bez uzavretia pracovnej zmluvy v Bratislave, pričom si zarobil mesačne približne 20.000 Sk. Neskôr sa na dohodu o vykonaní práce zamestnal v spoločnosti E. N..V..Q.. od 02.05.2012 do 20.07.2012, pričom v tomto zamestnaní si zarobil za 5 dní asi 100 eur. Takisto bol potom ešte krátkodobo zamestnaný na rôznych miestach v spoločnosti H. N..V..Q.. a z tejto práce mal príjem približne 470 eur v čistom, pričom u tohto zamestnávateľa bol zamestnaný prerušovane od 25.05.2012 do 29.06.2012 a potom od 02.07.2012 do 04.09.2012. Po tomto zamestnaní opäť pracoval prevažne brigádnicky u rôznych zamestnávateľov a jeho príjem z týchto zamestnaní predstavoval rôzne sumy od približne 100 eur do 450 eur mesačne. Neskôr bol zamestnaný v spoločnostiach Z. G. - Y. ako zvärač, Q. N..V..Q.. ako stavbár - murár, X. N..V..Q.. ako murár, I. N. N..V..Q.. ako murár. Od októbra roku 2013 do januára roku 2014 nebol nikde zamestnaný a nepoberal ani žiadne štátne sociálne dávky. Neskôr bol zamestnaný v spoločnosti G. N..V..Q.. ako skladník, v spoločnosti Z. N..V..Q.. ako zateplovač a murár, v spoločnosti D. M..N.. a počas obdobia júla až augusta roku 2014 bol dobrovoľne nezamestnaný. Od septembra 2014 si otvoril živnosť na stavbársko-murárske práce, vrátane zateplovania a sadrokartónu, pričom túto živnosť nemal ani v čase súdneho konania zrušenú. Od novembra 2014 až do konania prvého hlavného pojednávania nepracoval u žiadneho zamestnávateľa, pričom sa snažil aktívne si hľadať prácu, absolvoval aj rôzne pohovory, no zatiaľ si nevedel nájsť riadnu prácu. Zároveň uviedol, že v novembri 2013 nastúpil na jednomesačné protialkoholické liečenie. Približne od leta 2011 začal žiť v spoločnej domácnosti s družkou S. H. I. N. K. K., trvalý pobyt mal však nahlásený v U. J. I.. Vyjadril sa, že jeho družka je invalidná dôchodkyňa, poberá príslušný dôchodok vo výške 140 eur mesačne a v spoločnej domácnosti s nimi žije aj jej matka a dvaja bratia. S touto družkou má spolu dve mal. deti a to Y. M. S., o čom predložil súdu aj príslušné rodné listy maloletých detí. Jeho družka okrem invalidného dôchodku poberá aj materský príspevok a rodinné prídavky. Pokiaľ ide o plnenie výživného na tri mal. deti z prvého manželstva, obžalovaný uviedol, že im žiadne peniaze neposielal a v období jeho zamestnania mu boli exekučne vykonávané zrážky zo mzdy, pričom prvýkrát mu exekučne vymohli výživné na uvedené mal. deti v apríli 2014. Ďalej uviedol, že o mal. deti sa nezaujíma, avšak poškodenej mu bráni v stretávaní sa s nimi. Nepoberá žiadne sociálne dávky a ani ich nikdy nepoberal. Pokiaľ ide o výdavky na domácnosť, mesačne platil 128,00 eur za elektrinu, 13,00 eur za byt a za vodu jednorázovo 150,00 eur ročne. Vypovedal, že prácu si hľadá, no nevie sa riadne zamestnať, pričom je vyučený v odbore sústružník - frézár. Obžalovaný súdu aj predložil niektoré doklady o úhradách výživného na mal. deti Y..

Z výpovede poškodenej L. Y. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný po opustení spoločnej domácnosti dňa 14.01.2008 jej na výživu neprispieval, o mal. deti sa nezaujímal, pričom výživné na tieto mal. deti mal uhradené do júla 2008. V júli a auguste 2008 uhradil dvakrát po 3.000 Sk a od uvedenej doby neuhradil žiadne výživné. V apríli 2014 jej bola uhradená prostredníctvom súdnej exekútorky suma

vo výške 130 eur, v máji suma 130 eur, v júni suma 20 eur a dňa 11.12.2014 suma 18,90 eur. Vyjadrila sa, že mal. deti navštevujú L. Š. I. N. K. a nenavštevujú žiadne krúžky. Mal. dcéra N.Q. má individuálny študijný plán, nakoľko je dyslektičkou a teda používa špeciálne učebnice, pričom zvýšené výdavky na ňu mala v súvislosti so zakúpením špeciálnych okuliarov v sume 60 eur. Poškodená ďalej uviedla, že je nezamestnaná od apríla 2014, pričom predtým bola na materskej dovolenke do apríla roku 2004. Od apríla roku 2009 do marca 2011 bola nezamestnaná a poberala dávku v hmotnej núdzi vo výške 140,00 eur. Neskôr pracovala aj ako čašníčka v spoločnosti U. M. I. J. Y. a jej hrubý mesačný príjem dosiahol hodnotu 318,00 eur a teda jej čistý mesačný príjem predstavoval sumu 275,00 eur. Od septembra roku 2012 do decembra roku 2013 bola nezamestnaná a poberala dávku v hmotnej núdzi vo výške 136,00 eur. Od 01.12.2013 do konca februára roku 2014 pracovala ako čašníčka na dohodu o vykonaní práce v spoločnosti D. K. I. J. Y. a jej čistý mesačný príjem dosiahol sumu 400, eur, pričom zamestnávateľ jej prispieval aj sumou 20,00 eur na stravu. Od marca roku 2014 je opäť nezamestnaná, pričom poberá náhradné výživné vo výške 120 eur mesačne, rodinné prídavky v sume 70 eur a dávku v hmotnej núdzi v sume 76 eur. Uviedla ďalej, že žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou a bratom, pričom jej matka poberá invalidný dôchodok v sume 370 eur a jej brat pracuje v spoločnosti W..N..N., z čoho má príjem vo výške 1.000 eur. Všetky náklady spojené s bývaním hradí jej matka ako aj brat. Pokiaľ ide o ostatné výdavky na školské potreby jej mal. detí ako aj výdavky na oblečenie a hygienické potreby týchto mal. detí ako aj jej samotnej, tieto poškodená uhradza z vlastného príjmu. Uviedla ďalej, že má priateľa, ale nežije s ním v spoločnej domácnosti a takisto, že pokiaľ by jej brat finančne nevypomáhal, sama by to nevládla. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Obžalovaný mal. deťom nad rámec určeného výživného neprispieval ničím, s deťmi mu však nebránila sa stýkať, pričom jeho styk s mal. deťmi je upravený ako neobmedzený. Pred rozvodom ich manželstva s obžalovaným bola schválená rodičovská dohoda o úprave práv a povinností k mal. deťom tak, že obžalovaný mal prispievať na každé mal. dieťa sumou 2000,00 - Sk mesačne, pričom táto vyživovacia povinnosť bola vzápätí súdom pri rozvode ich manželstva znížená na sumu 25,40 eur na každé mal. dieťa. Naposledy bolo výživné na všetky tri mal. deti zvýšené na sumu 40 eur mesačne na každé z nich počnúc dňom 01.03.2013 na základe rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 8 P 78/2013 zo dňa 04.07.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.08.2013 a od uvedeného obdobia nedošlo k žiadnej ďalšej úprave výživného. Od 1.9.2008 jej bolo priznané náhradné výživné, ktoré poberá doposiaľ. Uviedla, že si podala žiadosť o priznanie opatrovateľského príspevku, táto jej však bola zamietnutá. Poškodená súdu zároveň predložila rovnopisy posledných rozsudkov tunajšieho súdu o úprave výživného na mal. deti na sumu 25,40 eur, následne na sumu 40 eur na každé z mal. detí a takisto predložila aj poštové poukážky o úhrade výživného na mal. deti obžalovaným dňa 10.6.2015 na sumu 20 eur a dňa 12.6.2015 rovnako na sumu 20 eur. Nad rámec uvedených súm obžalovaný na výživu mal. detí ničím neprispel. Poškodená uviedla, že jej mal. deti sa do núdze nedostali len vďaka pomoci zo strany jej matky a brata.

Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného S.. Č. M. S.. S., znalcami z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) vyplýva, že obžalovaný trpí poruchami psychiky a správania sa zapríčinené nadužívaním alkoholu, pričom chápe zmysel trestného stíhania, ide u neho o syndróm závislosti od alkoholu na stupni III. vývojového štádia podľa Jellinekovej klasifikácie, avšak alkoholizmus na uvedenom vývojovom stupni nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť jeho konanie v dobe páchania predmetného skutku. Znalci navrhli obžalovanému nariadiť protialkoholické ochranné liečenie ambulantnou formou, keďže toto liečenie je u obžalovaného medicínsky indikované.

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 7 P 151/2008 - 20 zo dňa 29.07.2008 bola schválená dohoda rodičov o zverení všetkých troch maloletých detí do starostlivosti matky, poškodenej L. Y. a obžalovaný bol zaviazaný platením výživného na každé z mal. detí po 2.000, Sk mesačne vždy do 20 dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky mal. detí začínajúc dňom 01.07.2008. Rozhodnuté bolo takisto o určení dlžného výživného ako aj o styku obžalovaného s mal. deťmi.

Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou zo dňa 16.12.2008 č. 2008/62411-001 bolo priznané poškodenej aj náhradné výživné vo výške 2.000, Sk mesačne na každé z maloletých detí od 01.09.2008.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou, odd. informačno-poradenských a sprostredkovateľských služieb zo dňa 17.12.2008 vyplýva, že obžalovaný nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a poškodená Y. bola evidovaná v uvedenej evidencii uchádzačov o

zamestnanie od 15.2.2005 do 23.6.2005. Zo správy tohto štátneho orgánu ďalej vyplýva, že poškodenej bolo vyplácané náhradné výživné späťne od 01.09.2008, rodinné prídavky ako aj rodičovský príspevok, pričom v prípravnom konaní boli zabezpečené aj jednotlivé potvrdenia o výške týchto príspevkov. Obžalovaný Y. Y. pritom nemal poberať žiadne rodinné prídavky a ani rodičovský príspevok.

Podľa správy pobočky Sociálnej poisťovne, Vranov nad Topľou, obžalovaný od 1.8.2008 nebol evidovaný ako zamestnanec u žiadneho zamestnávateľa a ani ako SZČO a nepoberal ani žiaden dôchodok

Podľa oznámenia S. P. J. obžalovaný bol od 20.08.2008 do 26.08.2008 hospitalizovaný na I. Chirurgickej klinike tejto nemocnice.

Podľa podaných správ, obžalovaný nie je ani vlastníkom žiadneho motorového vozidla a nevlastní ani žiadnu nehnuteľnosť.

Z predložených poštových poukazov vyplýva, že dňa 11.12.2014 obžalovaný poukázal poškodenej sumu 18,90 eur a následne dňa 10.6.2015 a dňa 12.6.2015 sumy po 20 eur.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé že obžalovaný bol v rozhodujúcom období schopný platiť výživné na mal. deti, aj keď v istých obdobiach možno len v obmedzenej miere, no napriek tomu si túto svoju zákonnú povinnosť neplnil ani v minimálnej miere a pomerne častým striedaním zamestnávateľov a vykonávaním rôznych brigád ako aj prác bez uzavretia riadneho pracovného pomeru sa snažil vyhýbať sa riadnemu zamestnaniu a tak riadnemu plneniu si svojej vyživovacej povinnosti. Obžalovaný bol aspoň počas obdobia svojho zamestnania u rôznych zamestnávateľov a ako aj v období svojej nezamestnanosti schopný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť aspoň v zákonom stanovenom minimálnom rozsahu.

Na tomto podklade súd rozhodol, že obžalovaný v období od 1.8.2008 doposiaľ na rôznych miestach si ako zákonný otec mal. O. Y., J.. XX.X.XXXX, S.. N. Y., J.. X.X.XXXX M. S.. N. Y., J.. X.X.XXXX, voči týmto úmyselne neplnil vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine tým, že si sám nehľadal zamestnanie, aby si tak mohol svoju vyživovaciu povinnosť riadne plniť, pričom z brigádnických prác mal príjem a teda si mohol aspoň čiastočne vyživovaciu povinnosť plniť, pričom v Ústave na výkon väzby si vyživovaciu povinnosť nenahlásil a o pracovné zaradenie ani nežiadal a to aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 7P 151/2008 zo dňa 29.7.2008, právoplatným toho istého dňa bol zaviazaný prispievať na výživu na svoje mal. deti najprv celkovou sumou 66,38 eur (2.000,- Sk) na každé z nich mesačne k rukám matky detí L. Y., J.. XX.X.XXXX, pričom rozhodnutím Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 9C 37/2009-56 zo dňa 26.10.2009, právoplatným dňa 6.11.2009, bolo výživné na každé z vyššie uvedených mal. detí znížené na sumu 25,40 eur mesačne a následne rozhodnutím Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 8P 78/2013-54 zo dňa 4.7.2013, právoplatným dňa 7.8.2013, zvýšené na každé mal. dieťa zo sumy 25,40 eur mesačne na sumu 40 eur mesačne na každé z mal. detí počnúc dňom 01.03.2013, čím celkovo mu vznikol dlh na výživnom vo výške 325,75 eur (9.814,-Sk).

Súd pri právnej kvalifikácii skutku popísaného v obžalobe musel prihliadnuť na skutočnosť, že obžalovaný skutok spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách.

Obžalovaný vyššie uvedeným konaním tak po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 a 3 písm. b) Trestného zákona.

Subjektívna stránka konania obžalovaného je daná formou nepriameho úmyslu v zmysle § 15 písm. b) Trestného zákona, keďže vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a pre prípad že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Obžalovaný Y. sa skutku dopustil ako trestne zodpovedný subjekt.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona)

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1T 138/2007 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.2.2014 sp.zn. 6 To 1/2014 pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov, výkon ktorého mu bol podmienenečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov do 13.2.2019. Zároveň mu bola v rámci probačného dohľadu uložená aj primeraná povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia ako aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Z registra priestupkov je zrejmé, že obžalovaný doposiaľ nebol priestupkovo riešený.

Z miesta predošlého trvalého bydliska je obžalovaný hodnotený všeobecne.

U obžalovaného tak neboli zistené žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti v zmysle § 36 a § 37 Trestného zákona a teda v zmysle ust. § 38 ods. 2 Tr. zákona nebolo potrebné upraviť základnú trestnú sadzu upravenú pri tomto trestnom čine.

Za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona možno páchatelovi tohto trestného činu uložiť trest odňatia slobody v trvaní od 1 (jeden) rok až 5 (päť) rokov. Vzhľadom na skutočnosť, že u obžalovaného neboli zistené žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti a za takýto prečin je možné uložiť aj trest povinnej práce podľa § 54 Trestného zákona, súd mu v zmysle citovaného ustanovenia uložil trest povinnej práce a to v najvyššej možnej výmere 300 (tristo) hodín, ktorý je obžalovaný povinný vykonať do jedného roka odo dňa jeho nariadenia.

Súd berúc do úvahy osobu obžalovaného dospel k záveru, že uloženie trestu povinnej práce vo vyššie uvedenej najvyššej možnej výmere je dostatočné vzhľadom na osobu páchatela, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a je dostatočnou zárukou prevýchovy obžalovaného.

Zároveň súd uložil obžalovanému primeranú povinnosť podľa § 55 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona povinnosť zaplatiť v priebehu výkonu tohto trestu povinnej práce dlžné výživné poškodenej v sume 325,75 eur, čo predstavuje dlh na výživnom ku dňu vyhlásenia rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.